

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2022 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja**(Sprawa T-56/22)**

(2022/C 158/13)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Baxter, pełnomocnik i T. Buley, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej strony pozwanej (UE) 2021/2019 ⁽¹⁾ w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez stronę skarżącą z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ze względu na nieostrość definicji „rolnika aktywnego zawodowo – powiązanych przedsiębiorstw”; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, twierdząc, że przyjęta przez stronę pozwaną interpretacja art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ⁽²⁾ jest błędna. Zdaniem strony skarżące art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 dotyczy wyłącznie płatności bezpośrednich na rzecz rolników (w rozumieniu art. 4 ww. rozporządzenia), którzy gospodarując sami prowadzą odpowiednią infrastrukturę lub świadczą usługi. Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana doszła do błędnego wniosku ponieważ:

1. Brzmienie i znaczenie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie wywiera skutku wyłączającego dokonanie płatności na rzecz rolnika tylko dlatego, że jakiś podmiot powiązany podejmuje działalność znajdującą się w wykazie włączonych rodzajów działalności z art. 9 ust. 2.
2. Przyjęta przez Komisję interpretacja art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie ma żadnych teleologicznych podstaw, które pozostawałyby w sprzeczności z celami tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 413, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2022 r. – Korporacja „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)**(Sprawa T-85/22)**

(2022/C 158/14)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ZAO Korporacja „Masternet” (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: adwokat N. Bürglen)